

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobce: D. O.

proti

žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, IČ 70889546,
odbor dopravy a silničního hospodářství
Pivovarské náměstí 1245/2, 500 03 Hradec Králové

o přezkum rozhodnutí ze dne 4. 6. 2025, č. j. KUKHK-14619/DS/2025-3 DV,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a rozhodnutí správního orgánu

- 1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Kostelec nad Orlicí (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 28. 1. 2025, čj. MUKO-8468/2025-ms.
- 2. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve

znění platném ke dni spáchání přestupku (dále jen „zákon o silničním provozu“). Za to mu byl uložen správní trest pokuty ve výši 2 000 Kč a současně mu byla uložena povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

3. Uvedeného jednání se žalobce z nedbalosti dopustil tím, že dne 15. 10. 2023 okolo 19:15 hodin, řídil osobní vozidlo tovární značky Volkswagen Passat, registrační značky xx, ve směru od obce Libel a pokračoval do obce Častolovice, kraj Královéhradecký, kde ho na kruhové křižovatce ohrozil řidič osobního vozidla tovární značky Škoda Octavia, registrační značky xx. Žalobce ve směru k obci Libel vozidlo Škoda Octavia předjel, zastavil vozidlo na silnici II. tř. na krajnici, i když byla snižena viditelnost a blíže nespecifikovaným gestem ruky se snažil řidiče zastavit. Na krajnici potom zastavil v uvedený den ještě dvakrát; opět za snížené viditelnosti a to cca 300 m za křižovatkou ve směru na obec Lokot a v obci Lokot. Tímto jednáním žalobce porušil povinnost chovat se ohleduplně a ukázněně v provozu na pozemních komunikacích (§ 4 písm. a) zákona o silničním provozu) a zákaz zastavení a stání na silnicích II. a III. třídy mimo obec za snížené viditelnosti mimo místa označená jako parkoviště (§ 27 odst. 3 zákona o silničním provozu).

II. Žaloba

4. Žalobce namítal, že správní orgány porušily v řízení jeho práva, a to jak v oblasti hmotněprávní, tak i procesněprávní. Uvedl, že se nechce vyvinít z odpovědnosti, pokud by byla objektivně prokázána jeho vina. Usiluje o spravedlnost, aby pravda vyšla najevo a aby došlo ke skutečnému posouzení všech důkazů v souladu se zásadami spravedlivého procesu.
5. Pochybení spatřuje v tom, že nebyl informován o tom, že řízení bylo rozděleno do dvou částí, v jedné části byl veden jako obviněný a ve druhé jako poškozený. Ve věci, kde byl poškozeným, mu nebylo umožněno se jakkoli vyjádřit, nebyl informován o průběhu řízení. Veškerá komunikace směřovala výhradně k případu, kde byl veden jako obviněný.
6. Dále namítal porušení práva na seznámení se s podklady rozhodnutí. Uvedl, že správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí dne 11. 12. 2024, ale na seznámení s podklady rozhodnutí byl pozván až na den 20. 1. 2025. Tím došlo k porušení § 36 odst. 3 správního řádu.
7. Namítal, že správní orgán I. stupně zahájil formálně řízení až 60-tý den po přijetí podnětu. Nepřiměřenou délku správního řízení považuje za rozpornou se zásadami efektivity a hospodárnosti. Správní orgán I. stupně ignoroval jeho podněty, nerespektoval ho a choval se k němu arogantně.
8. Dále namítl, že žalovaný zpřísnil rozhodnutí, a to přidáním nových skutků, které nebyly řádně projednány – žalobce měl údajně třikrát zastavit vozidlo za zhoršené viditelnosti. K tomu žalobce uvedl, že ve třetím případě šlo o překážku na vozovce, přičemž pokračování v jízdě by vedlo k dopravní nehodě.
9. Ohradil se proti tomu, že žalovaný v rozhodnutí uvedl, že jeho chování nebylo „mírumilovné“, přestože nejsou žádné důkazy, které by prokazovaly jeho agresivitu.
10. Dle žalobce došlo k hrubému narušení zásady rovnosti účastníků správního řízení. Žalobce nebyl informován o klíčových procesních úkonech, byl opakovaně přehlížen, rozhodnutí bylo činěno jednostranně, bez jeho účasti. Opakovaně se obracel na správní orgán s

vysvětlením a žádostmi o doplnění dokazování (včetně videa a krajní nouze), jeho návrhy nebyly reflektovány.

11. Závěrem navrhl, aby soud napadené rozhodnutí i prvostupňové rozhodnutí zrušil, ale věc nevracel zpět k novému projednání z důvodu ztráty nestrannosti správního orgánu. Pokud by soud shledal, že nové projednání je nezbytné, žalobce žádal, aby tak učinil jiný věcně a místně příslušný správní orgán. Dále požádal o náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. Zrekapituloval předcházející průběh správního řízení, zdůraznil, že žalobce byl řádně poučen dle § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí i skutečnost, že o všech krocích správního orgánu byl informován, byl přítomen ústnímu jednání i dokazování. Žalovaný trvá na tom, že jednání žalobce bylo náležitě zjištěno a zadokumentováno. Shrnuje, že žalobce opakovaně zastavil a stál, za snížené viditelnosti, mimo obec, na pozemní komunikaci II. třídy, i když je to zákonem zakázáno a dále se nechoval ohleduplně a ukázněně v provozu na pozemních komunikacích, neboť pronásledoval a zastavoval řidiče J. M., který ho omezil, nebo ohrozil na kruhovém objezdu, což ani sám nerozporoval. Žalovaný uvedl, že se v odůvodnění svého rozhodnutí podrobně vypořádal s námitkami žalobce, taktéž správní orgán I. stupně podrobně popsal v odůvodnění svého rozhodnutí provedené dokazování a závěry z něho plynoucí. Žalovaný tak má za prokázané, že žalobce naplnil svým jednáním všechny znaky přestupku, který je mu kladen za vinu.

IV. Jednání

13. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného, přičemž rozsah přezkumu byl vymezen žalobními body (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
14. Při jednání, z něhož se žalovaný omluvil, žalobce setrval v celém rozsahu na podané žalobě. Zopakoval, že je ochránce. Viděl, že v autě, které ho na kruhovém objezdu ohrozilo, sedí malé dítě, přičemž jízdu řidiče vyhodnotil jako nebezpečnou a chtěl ho na to upozornit. Má za to, že se žádného přestupku nedopustil.

V. Posouzení věci krajským soudem

A. Skutkový stav věci

15. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že správní orgán I. stupně obdržel dne 20. 11. 2023 oznámení přestupku ze dne 15. 10. 2023 od Policie České republiky, dopravního inspektorátu Rychnov nad Kněžnou. Součástí spisu dále je protokol o nehodě v silničním provozu, úřední záznamy o podání vysvětlení, fotodokumentace a plánek, evidenční karta řidiče - žalobce a lékařské zprávy. Správní orgán I. stupně písemností ze dne 19. 1. 2024 zaslal žalobci a druhému účastníku řízení J. M., oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolal je k ústnímu jednání na den 22. 2. 2024 a současně je poučil dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, o možnosti vyjádřit se k podkladům řízení v závěru ústního jednání. Dne 22. 2. 2024 proběhlo ústní jednání, dokazování a výsledky svědků za přítomnosti žalobce a zmocněnce druhého účastníka řízení J. M.. Správní orgán I. stupně předvolal žalobce a druhého účastníka řízení J. M. k ústnímu jednání na den 25. 4. 2024 a současně je poučil dle § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům řízení v závěru ústního jednání. Dne 25. 4. 2024 proběhlo ústní jednání a výsledek svědka za přítomnosti žalobce a jeho zmocněnce a zmocněnce druhého účastníka řízení J. M.. O jednání byl sepsán protokol a pořízen videozáznam výpovědi svědka. Správní orgán I. stupně předvolal žalobce a druhého účastníka řízení J. M. k ústnímu jednání. Za správnost vyhotovení: R. V.

jednání na den 28. 5. 2024 a současně je poučil dle § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům řízení v závěru ústního jednání. Dne 28. 5. 2024 proběhlo další ústní jednání a výslech svědka za přítomnosti zmocněnce žalobce, druhého účastníka řízení J. M. a jeho zmocněnce, o čemž byl sepsán protokol o ústním jednání a pořízen videozáznam výpovědi svědka. Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 18. 7. 2024 vyloučil ze společného řízení přestupek, z jehož spáchání byl podezřelý J. M.. Dne 11. 12. 2024 byl vydán příkaz, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání výše uvedeného přestupku, proti kterému žalobce podal odpor. Správní orgán I. stupně písemností ze dne 7. 1. 2025 vyrozuměl žalobce dle § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dne 20. 1. 2025. Uvedeného dne proběhlo seznámení s podklady rozhodnutí, jehož se žalobce osobně zúčastnil, neučinil žádné návrhy na doplnění dokazování. Dne 28. 1. 2025 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, proti kterému podal žalobce odvolání. Napadeným rozhodnutím bylo žalobcovo odvolání zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

B. Právní závěry

16. Krajský soud po provedeném přezkumu napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, žalobu zamítl, jelikož žádnou z žalobcem uplatněných žalobních námitek, neshledal důvodnou.
17. Žalobce namítal porušení celé řady svých procesních práv. Předně namítal, že nebyl informován o tom, že řízení bylo rozděleno do dvou částí. Uvedená námitka není důvodná. Usnesením ze dne 18. 7. 2024 byl ze společného řízení vyloučen přestupek J. M., v němž žalobce vystupuje jako poškozený. Předmětné usnesení je součástí správního spisu (č.l. 103) a mimo jiné je výslovně uvedeno mezi podklady pro vydání rozhodnutí, s nimiž byl žalobce osobně seznámen dne 20. 1. 2025, jak vyplývá z protokolu o seznámení s podklady rozhodnutí z uvedeného dne (č.l. 109), který žalobce osobně podepsal.
18. Žalobce namítal, že došlo k narušení zásady rovnosti účastníků správního řízení, nebyl informován o klíčových procesních úkonech a že došlo k porušení jeho práva na seznámení s podklady rozhodnutí. Ani tuto námitku soud důvodnou neshledal.
19. Podle § 7 správního řádu platí zásada rovnosti účastníků řízení, která zaručuje, že správní orgán musí všem účastníkům umožnit uplatňovat jejich práva za rovných podmínek. Podle § 36 odst. 3 správního řádu má účastník právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním. Správní orgán musí účastníky informovat o zahájení řízení, termínech ústních jednání a možnosti seznámit se s podklady. Jak je zřejmé z výše uvedené rekapitulace správního spisu, žalobce byl písemně vyrozuměn o zahájení řízení, prostřednictvím svého zmocněnce byl informován o všech chystaných procesních úkonech a předvolán k ústním jednáním (22. 2. 2024, 25. 4. 2024, 28. 5. 2024), pokaždé s poučením dle § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům řízení v závěru ústního jednání. Žalobce sám nebo jeho zmocněnec byl těmto úkonům osobně přítomen, mohl svědkům klást otázky, což se také stalo. Správní orgán mu umožnil nahlížení do spisu (záznam ze dne 7. 3. 2024).
20. Žalobce dále uvedl, že správní orgán I. stupně porušil § 36 odst. 3 správního řádu i tím, že vydal rozhodnutí dne 11. 12. 2024, přičemž na seznámení s podklady rozhodnutí byl žalobce pozván až na den 20. 1. 2025. Ani této námitce soud nepřisvědčil. Dne 11. 12. 2024 správní orgán I. stupně vydal příkaz, proti němuž podal žalobce odpor, a tím byl příkaz

Za správnost vyhotovení: R. V.

zrušen. Prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno dne 28. 1. 2025, tedy až po seznámení s podklady rozhodnutí, které proběhlo za osobní účasti žalobce dne 20. 1. 2025.

21. Zásada rovnosti účastníků je porušena tehdy, pokud je jednomu účastníkovi znemožněno uplatnit procesní práva. V projednávaném případě žalobce tato práva měl a využil (účast na jednání, nahlížení do spisu, seznámení s podklady rozhodnutí, podání odvolání). Krajský soud dospěl k závěru, že správní orgán umožnil žalobci realizovat jeho procesní práva a postupoval v souladu se zásadou rovnosti účastníků.
22. Krajský soud neshledal důvodnou ani námitku týkající se průtahů v řízení. Oznámení o přestupku ze dne 15. 10. 2023 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 20. 11. 2023. Řízení bylo zahájeno písemností ze dne 19. 1. 2024. Samotné zahájení řízení po 60 dnech od oznámení přestupku není automaticky nezákonné, je třeba zohlednit např. složitost věci, potřebu provést šetření, získat podklady apod. Správní orgán dle názoru soudu zahájil řízení v přiměřené době po obdržení oznámení, postupoval v souladu se zákonem, nedošlo k porušení zásady rychlosti řízení (§ 6 správního řádu). Žalovaný se rovněž zabýval námitkami žalobce uvedenými v odvolání. Námitkou jednání v krajní nouzi se zabýval na straně 7-9 napadeného rozhodnutí včetně judikatury Nejvyššího správního soudu vztahující se ke krajní nouzi.
23. Podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu *„Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích, jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.“*
24. Podle § 4 písm. a) zákona o silničním provozu *„Při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen chovat se ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní, aby nepoškozoval životní prostředí ani neohrožoval život zvířat, své chování je povinen přizpůsobit zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám, situaci v provozu na pozemních komunikacích, svým schopnostem a svému zdravotnímu stavu“).*
25. Podle § 27 odst. 3 zákona o silničním provozu *„Na silnicích I. třídy a za snížené viditelnosti i na silnicích II. a III. třídy je mimo obec zakázáno zastavení a stání jinde než na místech označených dopravní značkou jako parkoviště“.*
26. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce dne 15. 10. 2023 opakovaně zastavil vozidlo na silnici II. třídy mimo obec za snížené viditelnosti a pronásledoval jiné vozidlo, čímž porušil povinnosti stanovené v § 4 písm. a) a § 27 odst. 3 zákona o silničním provozu. Tyto skutečnosti jsou doloženy oznámením Policie ČR, výpověďmi svědků a fotodokumentací. Žalobce jednal mimo rámec zákonných postupů – místo toho, aby využil zákonný prostředek (např. oznámení Policii ČR), rozhodl se sám „řešit“ situaci v provozu na pozemních komunikacích. Eskaloval běžnou dopravní situaci, po omezení na kruhovém objezdu začal pronásledovat jiné vozidlo a opakovaně zastavoval na silnici II. třídy za snížené viditelnosti, čímž porušil § 4 písm. a) zákona o silničním provozu (povinnost chovat se ohleduplně a ukázněně). Vytvořil nebezpečnou situaci – jeho jednání nebylo vedeno nutností odvrátit bezprostřední nebezpečí, ale subjektivní snahou „upozornit“ jiného řidiče, což není zákonem dovolený způsob řešení konfliktu. Žalobce nepochybně, že k zastavení došlo.
27. Jednání žalobce dle názoru soudu naplnilo formální znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Materiální znak (§ 5 zákona č. 250/2016 Sb.) je dán, Za správnost vyhotovení: R. V.

neboť jednání ohrozilo zájem společnosti na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. Jednání žalobce bylo způsobilé ohrozit život, zdraví a majetek ostatních účastníků provozu. Opakované zastavení na nevhodných místech za snížené viditelnosti a eskalace situace pronásledováním jiného vozidla zvyšují riziko dopravní nehody. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek čj. 8 As 17/2007-135) platí, že jednání odpovídající formálním znakům přestupku zpravidla naplňuje i materiální znak. Správní orgány zjistily skutkový stav bez důvodných pochybností (§ 3 správního řádu), provedly dokazování v potřebném rozsahu (§ 50 správního řádu) a rozhodnutí řádně odůvodnily. Uložená pokuta ve výši 2 000 Kč je v zákonném rozpětí (§ 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu a není nepřiměřená. Přestupek druhého z řidičů – J. M., kde žalobce vystupuje jako poškozený, byl vyloučen k samostatnému projednání a není předmětem tohoto soudního přezkumu. Soud proto není ani oprávněn hodnotit postup a ochranu práv žalobce jako poškozeného v tomto jiném řízení.

28. Krajský soud uzavírá, že neshledal nepřezkoumatelnost ani nezákonnost napadeného rozhodnutí a neshledal žádné takové vady v řízení před orgánem prvního stupně ani žalovaného, které by mohly mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

VI. Závěr a náklady řízení

29. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.
30. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a ze spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad rámec běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 19. listopadu 2025

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: R. V.

